

W pokoju, w którym zmarła s. Faustyna, urządzono oratorium, gdzie można w ciszy się pomodlić...

... a pod oknem infirmerii na zewnątrz budynku – pamiątkową tablicę

wy. Pozostała kaplica, gdzie pielgrzymi modlą się przed wizerunkiem Jezusa Miłosiernego, pod którym złożone zostały relikwie Jego Świętej Apostołki. Budynek „Antoniówka”, gdzie s. Faustyna pełniła obowiązki furtianki zastąpiony został nowym, w którym znalazło siedzibę Stowarzyszenie Apostolów Bożego Miłosierdzia „Faustinum”. Po Apostołce Bożego Miłosierdzia – jak podkreślają siostry z krakowskiego klasztoru – pozostało najważniejsze: wzór chrześcijańskiej doskonałości i orędzie Bożego Miłosierdzia, które – jak powiedział Ojciec Święty w czasie kanonizacji – „będzie rozjaśniało ludzkie drogi w trzecim tysiącleciu”.

Nowe wyzwania

Bramy krakowskiego klasztoru, otwarte w czasie działań wojennych, kiedy wielu okolicznych mieszkańców potrzebowało pomocy, przyjmowały od-tąd coraz więcej wiernych. Przyciągała ich rosnąca sława świętości spoczywającej na klasztornej cmentarzu s. Faustyny, która w czasie swego trzynastoletniego życia w Zgromadzeniu w tym miejscu przebywała najdłużej. Powodem

pielgrzymek był także obraz Jezusa Miłosiernego, namalowany jako wotum za ocalenie rodziny w czasie wojny przez miejscowego artystę Adolfa Hylę. W 1943 r. poświęcił go krakowski spowiednik s. Faustyny o. Józef Andrasz SJ.

Nowe czasy niosą nowe wyzwania. Odpowiedzią na nie, obok głoszonego stąd orędzia, będzie m.in. uruchomienie w Centrum Apostolstwa Miłosierdzia – jednym z obiektów rozbudowywanego sanktuarium – specjalistycznych poradni o charakterze otwartym, gdzie osoby zagubione duchowo i moralnie znajdą potrzebną im pomoc. Będą tam również odpowiednie warunki socjalne dla przybywających do sanktuarium pielgrzymów.

Z wielu zakątków świata

Odkąd klasztor został otwarty dla pielgrzymów, liczba ich stale rosła. Czas obowiązywania Notyfikacji Stolicy Apostolskiej z 1959 roku, zabraniającej szerzenia kultu Miłosierdzia Bożego w formach przekazanych przez s. Faustynę, ograniczył ich napływ. Ale po odwołaniu Notyfikacji w 1978 roku kult Bożego Miłosierdzia zaczął rozwijać się ze

zwielokrotnioną intensywnością. Wznowione zostały uroczyste nabożeństwa ku czci Miłosierdzia Bożego w trzecią niedzielę miesiąca; wkrótce przeniesiono je na trzecie piątki miesiąca. Zapoczątkowano też nabożeństwa czwartkowe, z odczytywaniem prośb i podziękowań za łaski otrzymane za przyczyną s. Faustyny. Napływ pielgrzymów rósł z roku na rok. Rekordowo dużo przybyło ich w roku kanonizacji s. Faustyny. Odtąd łagiewnickie sanktuarium odwiedza rocznie ponad milion pielgrzymów. Najwięcej w Święto Miłosierdzia oraz 5 października, w liturgiczne wspomnienie Świętej Siostry Faustyny. Wśród przybywających znaczny procent stanowią pielgrzymi zagraniczni ze wszystkich kontynentów. W Roku Jubileuszowym zanotowano w prowadzonej przy sanktuarium księdze pielgrzymów przedstawicieli 63 krajów świata. Zapisy z roku poprzedniego wskazują, że łagiewniki odwiedzili pielgrzymi wszystkich państw europejskich, z wyjątkiem Bułgarii i Grecji, które nadrobiły to w roku następnym. Największą grupę spoza krajów europejskich stanowią czciciele Bożego Miłosierdzia ze Stanów Zjednoczonych.